Laboratorium nr 5 Przetwarzanie Sygnałów Diagnostycznych

Analiza sygnałów w dziedzinie czasowo-częstotliwościowej: Ciągła Transformacja Falkowa CWT.

1. Wprowadzenie

Ciągła transformata falkowa sygnału x(t) jest zdefiniowana w następujący sposób w dziedzinie czasu i częstotliwości:

$$\tilde{S}_{\psi}(a,b) = \frac{1}{\sqrt{a}} \int_{-\infty}^{+\infty} s(t) \psi\left(\frac{t-b}{a}\right) dt$$
(1.1)

adzie:

a – współczynnik skali,

b - współczynnik przesunięcia,

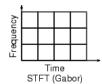
s(t) -zależny od czas t sygnał badany,

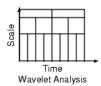
 $S_{\psi}(a,b)$ - współczynnik falkowy zależny od a i b,

 ψ - funkcja falkowa

$$\psi\left(\frac{t-b}{a}\right)$$
 - jądro przekształcenia

Transformata falkowa znalazla zastosowanie do analizy sygnałów niestacjonarnych. Często wymiennie wykorzystuje się ją z transformatą Fouriera. Powodem jest fakt, iż jako wynik transformacji falkowej nigdy nie otrzymamy precyzyjnej informacji o częstotliwościach zawartych w sygnale. Jądro przekształcenia (czyli funkcja falkowa) nie reprezentuje jednej częstotliwości lecz przeważnie przedział częstotliwości. W przypadku falek mówi się o pseudoczęstotliwości falki (w Matlabie sprowadza się do prostego wzoru wyznaczającego częstotliwość środkową falki).

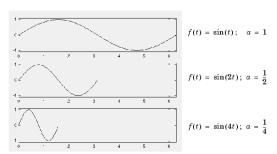

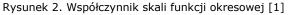

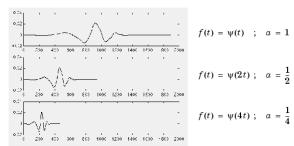
Rysunek 1 Krótkoczasowa Transformata Fouriera (STFT) a Ciągła Transformata Falkowa (CWT) [1]

1.1 Współczynnik skali

Współczynnik, który decyduje o tym jaką pseudo-częstotliwość reprezentuje falka. Przyjmuje wartości większe od zera. Jest odwrotnie proporcjonalny do pseudo-częstotliwości falki, czyli wraz ze wzrostem współczynnika a pseudo-częstotliwość falki maleje.

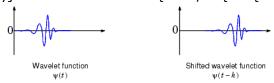

Rysunek 3. Współczynnik skali funkcji falkowej [1]

 $\frac{1}{\sqrt{a}}$ - normalizacja mająca na celu zapewnienie stałej energii funkcji falkowej bez względu na stosowaną skale.

1.2 Współczynnik przesunięcia

Wraz ze zmianą współczynnika b, funkcja falki jest "przesuwana" wzdłuż osi czasu. Współczynnik ten może przyjmować wartość równą zero, większą od zera, mniejszą od zera.

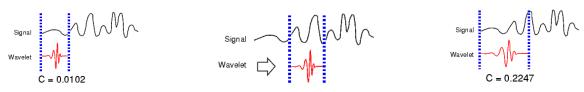

Rysunek 4. Współczynnik przesunięcia funkcji falkowej [1].

1.3 Współczynnik falkowy

Wartość tego współczynnika jest zależna od dwóch znanych już współczynników a i b oraz sygnału badanego s(t). Jest ona niejako miarą podobieństwa pomiędzy naszą falką a wybranym fragmentem (oknem) sygnału s(t).

O ile wygodnie dla nas by było gdyby wartości otrzymane w wyniku "falkowania" zawierały się w przedziale <0,1> (0 - sygnał krańcowo różny, niepodobny; 1 - sygnały identyczne), to w wyniku ciągłej transformaty falkowe (np. w pakiecie Matlab) otrzymujemy szereg współczynników, które wykraczają poza ten zakres przyjmując wartości np. z zakresu (-4, 4).

Rysunek 5 Graficzna prezentacja CWT.

Falka przy pewnej skali a i wsp. przesunięcia b jest porównywana z sygnałem s(t), w wyniku czego uzyskujemy współczynnik falkowy równy 0,0102. Następną operacją jest przesunięcie funkcji falkowej o parametr b, w wyniku czego zostanie ona porównana z innym fragmentem sygnały s(t). W momencie gdy wszystkie fragmenty sygnału zostaną porównane z funkcją falkowa przy zadanej skali a, zostaje ona przeskalowana do nowej wartości. W wyniku czego uzyskujemy inne wartości współczynnika falkowego (0,2247).

1.4 Funkcja falkowa

Transformacja falkowa może być zdefiniowana za pomocą dowolnej funkcji $\psi(t)$, która spełnia pewne warunki:

a) Całka z funkcji
$$\psi(t)$$
 wynosi zero $\int_{-\infty}^{+\infty} \psi(t) dt = 0$

b) Jej całka kwadratu jest skończona
$$\int\limits_{-\infty}^{\infty} \left| \psi(t) \right|^2 dt < \infty$$

Najczęściej stosowane funkcje falkowe: *Daubechies, Coiflets, Symlets, Meyr, Morlet, Mexican Hat, Biortogonalne*.

2. Pomocne funkcje MATLAB'a

FREQ = centfrq('wname',ITER) - oblicza częstotliwość środkowa funkcji falkowej,
F = scal2frq(A,'wname',DELTA) - oblicza pseudo- częstotliwość odniesioną do zadanej skali
A, nazwy falki 'wname' i DELTA=1/fp,

[PHI,PSI,XVAL] = wavefun('wname',ITER, 'plot') - generuje wykres funkcji falkowej, gdzie 'wname' - funkcja falkowa (np 'db6'), ITER - numer iteracji, PHI, PSI, XVAL - odpowiednio: funkcja skalująca, funkcja falkowa, wartości osi odciętych,

COEFS = cwt(S,SCALES,'wname','plot') – generuje wykres analizy falkowej, gdzie s – sygnał badany, SCALES – wektor skali.

WAVEMENU – interfejs graficzny pakietu WAVELET Toolbox

3. Zadania do wykonania:

- a) Zapoznać się z dostępnymi funkcjami falkowymi w pakiecie MATLAB (WAVEMENU/WAVELET DISPLAY TOOL)
- b) Przy wykorzystaniu (WAVEMENU/CONTINUOUES WAVELET 1-D) porównać zaobserwowane różnice reprezentacji czasowo-częstotliwościowych:
 - Dla sygnału mfrqbrk.mat dokonać analizy falka 'Haar', 'db1' i 'db' wyższych rzędów (użyć skalowania "Step by Step", "Power 2" w zakresie 1÷64),
 - Dla sygnału freqbrk.mat dokonać analizy z użyciem falki 'meyr', 'bior5.5',
 'db7' (użyć skalowania "Step by Step", "Power 2" w zakresie 1÷64),
 - Dla sygnału qdchirp.mat dokonać analizy z użyciem falki 'haar', 'db3', 'db5', 'db7', 'morl' (użyć skalowania "Step by Step", "Power 2" w zakresie 1÷64),

• Dla sygnału noischir.mat dokonać analizy:

morl	Step by Step	132
mexh	Step by Step	132
db7	Power 2	8
bior5.5	Power 2	8
meyr	Power 2	8

Która z otrzymanych reprezentacji czasowo-częstotliwościowych najlepiej nadaje się do analizy sygnału? Która z dekompozycji umożliwia bardziej precyzyjne określenie pseudo-częstotliwości, a która czasu?

c) Dla wybranego sygnału i dobranych parametrów analizy falkowej napisać m-plik (wykorzystujący wbudowane funkcje Matlaba) wykreślający wynik CWT.

4. Sprawozdanie

Na końcu zajęć laboratoryjnych zostanie sprawdzone wykonanie pkt 3c.

Odniesienia:

[1] Wavelet ToolboxTM 4 User's Guide, The Mathworks INC